

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2018 r. – DenizBank / Rada(Sprawa T-798/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte ze względu na działania Rosji destabilizujące sytuację na Ukrainie – Umieszczenie nazwy podmiotu będącego właścicielem skarżącej w wykazie podmiotów, do których mają zastosowanie środki ograniczające – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Układ stowarzyszeniowy UE–Turcja – Prawa podstawowe – Proporcjonalność)

(2018/C 392/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DenizBank A.Ş. (Stambuł, Turcja) (przedstawiciele: O. Jones, D. Heaton, barristers, R. Mattick, S. Utku, solicitors, oraz M. Lester, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo: S. Boelaert i A. de Elera-San Miguel Hurtado, a następnie S. Boelaert i P. Mahnič Bruni, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Gauci, L. Havas oraz F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające do stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącej środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 13), zmienionej decyzją Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. (Dz.U. 2014, L 271, s. 54), decyzją Rady 2014/872/WPZiB z dnia 4 grudnia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 349, s. 58), decyzją Rady (WPZiB) 2015/2431 z dnia 21 grudnia 2015 r. (Dz.U. 2015, L 334, s. 22), decyzją Rady (WPZiB) 2016/1071 z dnia 1 lipca 2016 r. (Dz.U. 2016, L 178, s. 21) oraz decyzją Rady (WPZiB) 2016/2315 z dnia 19 grudnia 2016 r. (Dz.U. 2016, L 345, s. 65), a po drugie, rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. (Dz.U. 2014, L 271, s. 3), oraz rozporządzeniem Rady nr 1290/2014 z dnia 4 grudnia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 349, s. 20), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) DenizBank A.Ş. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.